

Sygn. akt IC 13/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dąbrowie Tarnowskiej I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Maria Bem- Flasińska

Protokolant : st. sekr. Małgorzata Pikul

po rozpoznaniu dnia 12 maja 2015 r. w D.

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. I. i J. I.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów B. I. i J. I. do ich niepodzielnej ręki kwotę 6.468,18 zł (sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych 18/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddała,

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów B. I. i J. I. do ich niepodzielnej ręki kwotę 1.435,00 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. zasądza od powodów B. I. i J. I. solidarnie na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1.895,00 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący

S..

- odnotować wyrok

- kal. 7 -21 dni

- zwrócić pełnomocnikowi powodów niewykorzystaną zaliczkę 0,05 zł.

D.T. 12.05.2015 r. Sędzia:

Sygn. akt: I C 13/15

UZASADNIENIE

**wyroku Sądu Rejonowego w Dąbrowie Tarnowskiej
I Wydział Cywilny z dnia 12 maja 2015r.**

Powodowie B. I. i J. I. wnieśli pozew przeciwko pozwanemu (...) S. A. z siedzibą w W. o zasądzenie kwoty 30.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24.06.2010r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej solidarnie na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania pojednawczego.

Uzasadniając pozew powodowie podnieśli, że na prawach majątkowej wspólności ustawowej małżeńskiej są właścicielami gospodarstwa rolnego zabudowanego budynkiem mieszkalnym i gospodarczymi położonego w S., gmina S., w dniu 1.01.2010 r. zawarli z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym, polisa nr (...) zawarta została na okres od 01.01.2010 r. do dnia 31.12.2010 r., ubezpieczenie w/w objęło budynek gospodarczy, stodołę, stajnię i budynek mieszkalny. Powodowie podali, że ich nieruchomości zostały ubezpieczone w wartości rzeczywistej, suma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń losowych została określona na kwotę 275.300 zł co stanowiło odpowiednio:

- budynek gospodarczy na kwotę 17.900 zł.,
- stodoła na kwotę 82.700 zł.,
- stajnia na kwotę 78.700 zł.,
- budynek mieszkalny na kwotę 96.000 zł.

Powodowie wskazali, że nie ubezpieczali w/w budynków u innych ubezpieczycieli, w dniu 18.05.2010 r. w ich miejscu zamieszkania miała miejsce powódź, która doprowadziła do zalania ubezpieczonych budynków, w wyniku zdarzenia doszło do powstania szkody w majątku ubezpieczonego. Powodowie podali, że woda powodziowa na zewnątrz budynków sięgnęła poziomu ponad 1,20 m., w domu jednorodzinnym poziom wody sięgał 20 cm., w wyniku zdarzenia doszło do powstania szkody w mieniu w postaci zniszczenia okładzin ściennej i podłogowej, stolarki drzwiowej, podmycia posadzek, zalania częściowo instalacji centralnego ogrzewania oraz uszkodzenia fundamentów. Powodowie podali, że zgłoszenia szkody dokonali w dniu 24.05.2010 r., w dniu 4.06.2010 r. ponownie miała miejsce powódź powodując dalsze szkody, których zgłoszenia dokonali w dniu 8.06.2010r., w dniu 12.10.2011 r. zgłosili wystąpienie dalszych szkód na nieruchomościach, spowodowanych powodzią w postaci uszkodzenia fundamentu domu.

Powodowie podnieśli, że strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność z tytułu wypadku i w toku całego postępowania likwidacyjnego wypłaciła na ich rzecz odszkodowanie w łącznej wysokości 44.020,17 zł z czego:

- 26 348,82 zł z tytułu szkody w budynku mieszkalnym,
- 1 004,83 zł z tytułu szkody w budynku gospodarczym,
- 8 370,15 zł z tytułu szkody w budynku stodoły,
- 8 296,37 zł z tytułu szkody w budynku stajni.

wypłacone przez stronę pozwaną odszkodowanie nie pokryło jednak w całości wysokości szkody, którą w szczególności odzwierciedlały dotychczas poniesione koszty materiałów zakupionych w celu usunięcia skutków powodzi w budynku mieszkalnym. Powodowie podnieśli, że zażądali dopłaty odszkodowania w pismach z dnia 27.03.2012 r. oraz 22.05.2012 r., przedkładając równocześnie zestawienie prac związanych z remontem samego budynku mieszkalnego. Powodowie podali, że wystąpili również do Rzecznika Ubezpieczonych z wnioskiem o interwencję w sprawie. Powodowie podali, że strona pozwana na skutek działań strony powodowej dokonała dopłaty kwoty 6.564,47 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną w budynku mieszkalnym oraz wypłaciła kwotę 434 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia (wypłaty rozliczone w szkodzie nr (...) i (...)), w pozostałym zakresie strona pozwana odmówiła spełnienia zadość roszczeniom strony powodowej, pomimo wysyłania kolejnych wezwań do zapłaty, w tym wezwania z załączonym kosztorysem rzeczoznawcy majątkowego M. K. z dnia 13.03.2013 r., rzeczonny

kosztorys wykazał, że szkoda w mieniu strony powodowej wyniosła łącznie 126.062,52 zł brutto, strona pozwana odmówiła weryfikacji przesłanego dokumentu.

Powodowie podali, że w celu uzyskania należnego jej odszkodowania podjęli również próbę ugodowego rozwiązania sporu przed Sądem, jednakże bezskutecznie.

Powodowie wskazali, że zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakłada ubezpieczony zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę, świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkody powstałe w wyniku przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt. 1 k.c.). Zdaniem powodów wysokość odszkodowania powinna z kolei być określona według regulacji zawartych w art. 361 k.c. i 363 k.c.

Powodowie wskazali, że zakres ochrony ubezpieczeniowej zagwarantowany w umowie w dacie zaistnienia szkody oraz sposób jej naprawienia regulują szczegółowe przepisy, określone w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz., (...) z późn. zm.), zgodnie z treścią art. 67 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu, powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego.

Zdaniem powodów należy uznać, iż odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, sam pozwany, również nie kwestionuje swojej odpowiedzialności, kwestię sporną pomiędzy stronami stanowi jedynie wysokość odszkodowania należna powodom.

Powodowie wskazali, że zgodnie z brzmieniem art. 68 ust. 1 powołanej ustawy wysokość szkody ustala się z uwzględnieniem art. 69 na podstawie :

1. cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń; ustalenie wysokości szkody na podstawie tych cenników następuje w każdym przypadku niepodejmowania odbudowy, naprawy lub remontu budynku;
2. kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Powodowie podnieśli, że stosownie do dyspozycji art. 68 ust 3 powołanej ustawy zakład ubezpieczeń może zweryfikować zasadność wielkości i wartości robót ujętych w przedstawionym przez ubezpieczającego kosztorysie o którym mowa w ust 1 pkt 2, kosztorys ten powinien zostać przedłożony przez ubezpieczającego najpóźniej w terminie 12 miesięcy od dnia powstania szkody.

Powód wskazał, iż powyższy przepis może mieć znaczenie jedynie instrukcyjne, które winno usprawnić proces likwidacji szkody, nie można mu przypisać znaczenia pozbawienia poszkodowanego możliwości dochodzenia roszczenia, a zatem znaczenia tożsamego dla terminu prekluzyjnego. Powodowie zwrócili uwagę, że roszczenia z tytułu ubezpieczeń przedawniają się z upływem lat trzech, oznacza to, że strona pozwana ma obowiązek należycie ustalić wysokość szkody oraz wypłacić odszkodowanie na rzecz poszkodowanego aż do czasu upływu terminu przedawnienia roszczenia, kosztorys jest kolejnym dowodem na zakres i wysokość szkody, stąd strona pozwana nie może go zignorować i odmówić jego należytej weryfikacji.

Powodowie wskazali, że podjęli się usunięcia szkody dokonując remontu uszkodzonych budynków przedkładając kosztorys i faktury VAT, zaś strona pozwana nie dokonała ich należytej weryfikacji.

Powodowie wskazali również, na nieprawidłowe pomniejszenie przez pozwanego należnego odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości o stopień zużycia technicznego budynków określony w umowie ubezpieczenia, określenie stopnia zużycia technicznego budynków pozwany dokonał w sposób jednostronny, wyliczenia nastąpiły bliżej nieokreślonym sposobem kalkulacji, bez przeprowadzenia wywiadu w zakresie stosowanej przez powodów polityki gospodarczej i dokonanych na nieruchomościach remontach. Powodowie wskazali, że w rzeczywistości ubezpieczający nie miał wpływu na ustalenie wysokości stopnia zużycia technicznego wskazanego w umowie ubezpieczenia.

Powodowie podali, że otrzymali od ubezpieczyciela wypełniony dokument, z którymi tak naprawdę nie mieli możliwości polemizowania. Powodowie zakwestionowali stopień zużycia technicznego wskazanego w polisie oraz sprzeciwili się obniżeniu kwoty odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynków w sposób przyjęty przez pozwanego. Powodowie sprzeciwiają się obniżeniu kwoty odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynków określony w polisie, takie postępowanie pozwanego jest bezzasadne i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach ustawy.

Powodowie wskazali, że zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt. 2 powołanej ustawy jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody, zatem dopuszczalne jest jedynie odliczanie stopnia zużycia technicznego budynków od dnia powstania odpowiedzialności strony pozwanej do dnia powstania szkody, a więc od 1.01.2010r. do 18.05.2010r.

Powodowie podali, że wysokość dochodzonego roszczenia opierają na sporządzonym i załączonym do pozwu kosztorysie, który obejmuje swoim zakresem rzeczywistą wartość oraz koszty naprawienia szkody, a także na wysokości wartości wykonanych już robót i prac zmierzających do usunięcia skutków powodzi, obowiązek wypłaty przez pozwanego powodowi odszkodowania wynika natomiast z dyspozycji art. 361 k.c., zgodnie, z którym w razie zaistnienia szkody zobowiązany do jej naprawienia ponosi odpowiedzialność za wszelkie koszty z tego powodu wynikające, a więc nie tylko straty realnie poniesione (rzeczywiste koszty naprawy), lecz także inny poniesiony przez poszkodowanego uszczerbek, priorytetowa zasada odszkodowania oznacza, zatem obowiązek naprawienia i pozostałej w związku przyczynowym ze zdarzeniem szkody poniesionej w majątku poszkodowanego przez ubezpieczyciela, szkoda w rozumieniu art. 361 k.c. stanowi z kolei uszczerbek poniesiony w dobrach chronionych poszkodowanego, wbrew jego woli, wskutek zdarzenia wyrządzonego szkoda, jest to, zatem różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po zdarzeniu szkodowym a stanem, jaki by istniał gdyby zdarzenie nie nastąpiło, w myśl art. 363 § 1 KC, suma pieniężna stanowi całość odszkodowanie powinna odpowiadać wysokości szkody, ustalając wysokość odszkodowania, przyjęć należy wartość w odniesieniu do wydatków rzeczywistych przez poszkodowanego poniesionych (in concreto), jeżeli mieszczą się one w granicach cen obowiązujących na lokalnym rynku, natomiast w przypadku, gdy poszkodowany nie podjął działań zmierzających do odtworzenia wcześniej istniejącego stanu rzeczy, należy brać pod uwagę hipotetyczne nakłady, jakie przy uwzględnieniu przeciwnych cen mogły okazać się niezbędnymi do naprawienia szkody - in abstracto. (Komentarz do Kodeksu Cywilnego, pod red. prof. dr hab. Edwarda Gniewka, prof. dr hab. Piotr Machnikowski Wyd. 5 C.H.Beck 2012 r.).

Zdaniem powodów nie ulega wątpliwości, że pozwany winien wypłacić im odszkodowanie w wysokości pozwalającej mu na usunięcie wszelkich skutków zdarzenia i przywrócenie ubezpieczonego mienia do stanu sprzed wypadku, tymczasem pozwany bezpodstawnie odmawia powodowi wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości, nie wskazując przy tym okoliczności oraz podstawy prawnej uzasadniających odmowę wypłaty odszkodowania, takie zachowanie pozwanego prowadzi również, do naruszenia przez niego głównej funkcji i zasadniczego celu umowy ubezpieczenia,

jakim jest aspekt ochronny, który winien być realizowany właśnie przez wypłatę przez ubezpieczyciela świadczenia oznaczonego w umowie.

Powodowie jako podstawę naliczania odsetek podali art. 481 k.c., zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się w spełnieniu świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody, datę naliczania odsetek przyjęli zgodnie z dyspozycją art. 817 k.c. w zw. z art. 16 ust 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r., o działalności ubezpieczeniowej, w zw. z art. 14 ustawy z dnia Ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, które stanowią, że zakład ubezpieczeń w terminie 30 dni od złożenia zawiadomienia o zdarzeniu ma obowiązek wypłaty świadczenia lub pisemnego powiadomienia osoby zgłaszającej roszczenie o przyczynach niemożności jego zaspokojenia w całości lub części, zatem odsetek od dnia 24. 06. 2010 r.

Powodowie z ostrożności procesowej oraz mając na uwadze możliwość ugodowego zakończenia sprawy, ograniczyli swoje roszczenia do kwoty wskazanej, jako wartość przedmiotu sporu, z zastrzeżeniem możliwości jego rozszerzenia na późniejszym etapie procesu.

Powodowie podali, że wnioskiem z dnia 25.04.2013r. wezwali stronę pozwaną do zawarcia ugody, strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie nie usprawiedliwiając swojej nieobecności.

Strona pozwana (...) S. A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że wypłacił na rzecz powodów kwotę 67461,89 zł tytułem odszkodowania z ubezpieczenia budynków rolniczych za szkodę powstałą w wyniku powodzi w budynkach mieszkalnym, gospodarczym stodoły oraz stajni.

Pozwany uważa, że wypłacone przez niego odszkodowanie zostało ustalone we właściwej wysokości i zaspokoiło roszczenia z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia w takim zakresie w jakim roszczenia te były usprawiedliwione. Pozwany podtrzymał zatem swoje stanowisko przedstawione w oświadczeniach złożonych w postępowaniu likwidacyjnym skierowanych także do Spółki (...) SA we W., reprezentującej powoda w postępowaniu likwidacyjnym (pisma w aktach szkodowych pozwanego).

Pozwany podniósł, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany uznał roszczenia powoda w takim zakresie, w jakim w jego ocenie były one zasadne. Pozwany podniósł, że nie zawrze ugody z powodem co do roszczeń objętych pozewem, zatem w procesie sądowym ciężar dowodu co do faktu, że wysokość szkód wyrządzonych przez powódź w ubezpieczonych budynkach była wyższa od wypłaconego przez pozwanego odszkodowania, spoczywa na stronie powodowej.

Pozwany zaznaczył, że strona powodowa tocząc spór z pozwanym, wcześniej w postępowaniu likwidacyjnym, a obecnie sądowym, opiera swoje twierdzenia na kosztorysie mgr inż. M. K., w procesie sądowym kosztorys M. K. nie ma charakteru opinii biegłego (specjalisty), jest to dokument prywatny wskazujący, że Pan M. K. złożył oświadczenie (wiedzy) określonej treści, znaczenie tego oświadczenia w procesie jest takie jak twierdzeń samych powodów.

Pozwany zarzucił bezzasadność powołania się strony powodowej na przepisy art. 361 i 363 kc., w obowiązkowym ubezpieczeniu budynków rolniczych przepisy te nie mają zastosowania, zaś sposób ustalania odszkodowania ubezpieczeniowego za szkody w budynkach regulują przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, przepisy ustawy stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu cywilnego (art. 22 ust. 1 ustawy). Pozwany zaprzeczył, że wysokość szkody w budynkach powodów spowodowana powodzią była większa o tyle, ile strona powodowa żąda w pozwie.

Na rozprawie w dniu 12 maja 2015r. powodowie wnieśli o nieobciążenie ich kosztami postępowania na podstawie art. 102 k. p. c., podając, że występując z pozwem kierowali się wyliczeniami zawartymi w prywatnej opinii ustalającej wartość szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Gospodarstwo rolne w miejscowości (...) i znajdujące się tam zabudowania w postaci budynku mieszkalnego oraz budynku gospodarczego składającego się ze: stajni, stodoły, budynku gospodarczego dostawionego do stodoły stanowią własność J. I. i B. I. na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej. Budynek gospodarczy dobudowany do stodoły został postawiony w latach 90-tych XX wieku, a stodoła i stajnia na przełomie lat 70-tych i 80-tych XX wieku. Budynek mieszkalny został postawiony w 1960 r., a w 2000 r. powodowie przeprowadzili generalny remont tego budynku. Powodowie odkąd są właścicielami tego budynku tj. od 1997 r. to zawsze ubezpieczali go w (...).

Dowód:

- internetowy wydruk treści KW (...) z 18.02.2014 r. k. 9-12,

- zeznanie powoda J. I. k. 212-213,

- zeznanie powódki B. I. k. 213

J. I. i B. I. zawarli z (...) S. A. z siedzibą w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym w miejscowości (...), suma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń losowych została określona na kwotę odpowiednio:

- budynek mieszkalny jednorodzinny na kwotę 96.000 zł,

- budynek gospodarczy na kwotę 17.900 zł,

- budynek stajni na kwotę 78.700 zł,

- budynek stodoły na kwotę 82.700 zł

w okresie od dnia 1.01.2010r. do dnia 31.12.2010r (nr polisy (...)) od zdarzeń losowych, w tym od powodzi.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia dokumentu obowiązkowego ubezpieczenia budynków i odpowiedzialności cywilnej z 1.01.2010 r. nr (...) k. 13

W maju i czerwcu 2010 roku miejscowość S. nawiedziła powódź, wylały rzeki B. i W., wtedy zalane zostało gospodarstwo powodów.

Dowód:

- zeznanie powoda J. I. k. 212-213,

- zeznanie powódki B. I. k. 213

Pierwsza powódź miała miejsce 18 maja 2010 r. wskutek wylania rzeki B., w niektórych miejscach woda sięgała nawet 2 m z zewnątrz budynków. Woda wdarła się też do środka wszystkich budynków. W środku domu zalała budynek na wysokości około 30 cm, a w całości zalała kotłownię położoną niżej. W budynkach gospodarczych woda wdarła się do środka do wysokości około 1,20 m do 1,40 m w środku budynków, bo stoją one w różnym miejscu nachylenia podwórka. Po pierwszej powodzi woda stała przez około tydzień, ale w pomieszczeniu kotłowni stała do października. Nie można było jej odpompować, bo powodowało to jeszcze szybsze przybieranie wody i sama ustąpiła. Po pierwszej

powodzi J. I. i B. I. posprzątały wszystkie budynki tj. zerwali elewację domu do wysokości 1,50 m z mozaiki żywicznej i saidingu, wyrzucili zalane meble.

W czerwcu 2010 r. miała miejsce druga powódź i nastąpiła skutek zerwania wału na rzece W.. Woda zalała wtedy budynki o około 50 cm niżej niż za pierwszym razem i nie weszła do środka domu, ale zalała w środku budynki gospodarcze do wysokości około 80 cm. Woda utrzymywała się przez około tydzień.

W budynku mieszkalnym woda spowodowała podmycie wszystkich betonowych posadzek przez instalację kanalizacyjną. W czasie powodzi budynek mieszkalny był budynkiem parterowym z mieszkalnym poddaszem. Zalane zostały pomieszczenia na parterze tj. kuchnia, łazienka, korytarze i 4 pokoje. Zniszczone zostały płytki gresowe, które były na podłogach w kuchni, łazience i korytarzu, gdyż odpadły i dudniły, a w pokojach były podłogi drewniane z desek heblowanych, które wyłamały się pod wpływem wilgoci. Wszystkie drewniane drzwi pod wpływem wilgoci odkształciły się i trzeba je było wymienić na nowe. Powodowie nie wymienili tylko jednych drzwi na taras ze względu na brak środków finansowych. Okna nie były uszkodzone. Powodowie wymienili jednak drugie drzwi na taras, które były zespolone z oknem. Powodowie skuli tynki wewnętrzne do samego sufitu, bo były tynki wapienne, które same by odpadły gdyby ich nie skuli. Instalacja kanalizacyjna została uszkodzona, gdyż była łącznie z wylewkami betonowymi. Instalacja elektryczna też została zniszczona, bo została skuta razem z tynkiem. W budynku mieszkalnym pod wylewkami podłogowymi była warstwa szlamu i mułu, którą trzeba było usunąć. W skutek powodzi popękały fundamenty narożach i przy narożach budynku w części widocznej ponad gruntem. Te pęknięcia ujawniły się około pół roku po powodzi, wcześniej ich nie było. Pęknięcia te zewnątrz zostały naprawione przez założenie betonowej opaski wokół budynku. Natomiast w środku na nowych ścianach ujawniły się pęknięcia we wszystkich pomieszczeniach i na wszystkich ścianach zarówno zewnętrznych jak i wewnętrznych. Zniszczeniu uległ znajdujący się w kotłowni piec centralnego ogrzewania wraz z pompą zasilającą, zegarem i nadmuchem, które były w całości zalane. Powodowie musieli tam skuć wylewkę i założyć ekran z folii, aby zapobiec wlewaniu wody.

W pozostałych budynkach tj. stodole, stajni i budynku gospodarczym skutek powodzi uległy zniszczeniu betonowe wylewki w środku na podłodze, gdyż zostały podmyte i wydają głuchy odgłos i popękały. Powodowie nie wymieniali ich i nie naprawiali po powodzi. Wszystkie te budynki są murowane. W stajni, która była w środku otynkowana, na tynku pojawił się grzyb. Tynki te nie były do tej pory skuwane tylko umyte K.. Zalane zostały chlewy z pustaków w budynku stajni i pojawiły się w skutek ich podmycia pęknięcia i szczeliny między chlewami, a posadzką. Zewnętrzne ściany tych budynków z pustaków ulegają jak gdyby erozji do tej wysokości, gdzie były zalane i dokąd podciągnęły wody, gdyż się rozpadają. Pod stajnią jest piwnica, która nie jest używana bo śmierdzi.

Powodowie nie naprawiali tych budynków gospodarczych jedynie umyli ściany i odgrzybili w środku i na zewnątrz oraz zrobili szpryce z betonu w szczelinach zewnątrz i wewnątrz budynków stodoły i małego budynku gospodarczego, by zapobiec rozpadaniu pustaków. Powodowie musieli zrobić ogrzewanie podłogowe w korytarzach, w kuchni i łazience, którego wcześniej nie było by budynek mógł wysychać. Powodowie nadal nie zrobili elewacji zewnętrznej budynku mieszkalnego, ani nie naprawili do końca fundamentów budynku mieszkalnego.

W przejściu między korytarzem, a zejściem do kotłowni stał pionowy bojler ceramiczny na wodę dwufunkcyjny, który został zalany do wysokości 1,50 m. Jest to bojler elektryczny, który po zalaniu nie działał i powodowie musieli wymienić go na nowy. W łazience została wymieniona cała ceramika, bo umywalka przy próbie demontażu pękła, a muszla sama pękła wskutek ruchu posadzki, a harmonijkowe drzwi prysznicowe uległy pęknięciu wskutek powodzi, bo gdy po ewakuacji wrócili były już pęknięte. W korytarzu na ścianach były drewnopodobne panele które wskutek zalania namokły i spuchły, sięgały one do sufitu. W łazience na ścianie do samego sufitu i w kuchni między meblami były płytki ceramiczne, które zostały w całości skute, gdyż wskutek namoknięcia tynku w niektórych miejscach pojawiły się głuche odgłosy świadczące o ich odpadnięciu i trzeba było całe skuć. Powodowie po powodzi przez około tydzień osuszali pomieszczenia elektrycznymi pożyczonymi osuszaczami, a potem przez około 3 miesiące używali osuszaczy węglowych. Przed powodzią budynek pod saidingiem był ocieplony i styropian zamókł i trzeba go było zerwać razem z saidingiem. Betonowym schodom zarówno wewnątrz jak i w środku nic się nie stało, zniszczeniu uległy jedynie panele

przy schodach w korytarzu. W betonowych schodach zewnętrznych do budynku mieszkalnego pojawiły się szczeliny na łączeniu tych schodów ze ścianą i to J. I. naprawił poprzez zabetonowanie tej szczeliny.

Powodowie nie płacili za wypożyczenie osuszaczy, ponosili jedynie koszty zużycia prądu, gdyż część z nich była na prąd, a część na ropę.

Powodowie do chwili obecnej nie usunęli wszystkich szkód. Część prac takich jak zrobienie instalacji elektrycznej i tynkowanie domu powodowie zlecieli firmom, a resztę prac J. I. robił we własnym zakresie, bo jest budowlanicem. Firmy wykonały tylko prace przy instalacji elektrycznej i otynkowaniu domu wewnątrz, resztę prac J. I. zrobił sam nie wystawiając za to żadnych rachunków, a na kupione materiały posiada faktury.

J. I. w dacie powodzi nie prowadził jeszcze działalności gospodarczej i nie był wtedy płatnikiem VAT-u, ale pracował już w branży budowlanej. J. I. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie uzyskał zwrotu podatku VAT od zakupu materiałów w związku z usuwaniem szkód powodziowych, ale za część tych materiałów uzyskał zwrot różnicy w wysokości podatku VAT w 2011 r. lub 2012 r. i była to kwota około 1000 zł do 1.500 zł.

Dowód:

- zeznanie powoda J. I. k. 212-213,
- zeznanie powódki B. I. k. 213,
- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia faktur, rachunków, paragonów k. 129-171

Powodowie otrzymali zasiłek z Urzędu Gminy dla powodzian w kwocie 26.000 zł.

Dowód:

- zeznanie powódki B. I. k. 213

Szkody powodziowe w budynku mieszkalnym powodów, składającym się z: jadalni nr 1, kuchni, korytarza, jadalni nr 2, łazienki, kuchni babci, pokoju babci i na poziomie piwnic: piwnicy pod jadalnią nr 2 i przedsionka do piwnicy spowodowały, że zaistniała konieczność wykonania niżej wymienionych robót porządkowych i naprawczych:

- usuwania namułu z piwnicy,
- odgrzybiania ścian i sufitu piwnicy,
- rozbiórki i wykonania nowej posadzki w piwnicy,
- wymiany uszkodzonego pieca centralnego ogrzewania,
- wymiany pompy centralnego ogrzewania,
- wymiany wentylatora do kotła centralnego ogrzewania,
- wymiany zniszczonych podłóg z płyty (...) w kuchni babci i dwóch pokojach (pom. nr 1, 6,7), podłogi drewnianej w jednym pokoju (pom. 4), posadzek w kuchni, łazience i korytarzu (pom. 2, 3, 5) oraz warstw podpodłogowych i podposadzkowych,
- odbicia tynków wewnętrznych w pomieszczeniach tego budynku na wysokość 100 cm, z uwagi na ich namoknięcie spowodowane kapilarnym podciąganiem wody,
- suszenia i odgrzybiania ścian, kładzenia nowych tynków do wysokości zbitych,

- wymiany okładzin ścian z płytek w łazience oraz z paneli drewnianych z korytarzu,
- malowania ścian i sufitów,
- wymiany uszkodzonych drewnianych drzwi,
- naprawy elewacji,
- naprawy naruszonych przez powódź fundamentów,
- osuszania budynku.

Szkody powodziowe w budynku stajni spowodowały, że zaistniała konieczność wykonania niżej wymienionych robót porządkowych i naprawczych:

- usuwania namułu z piwnicy i przyziemia,
- odgrzybiania ścian i sufitu piwnicy,
- odbicia tynków wewnętrznych na wysokość 140 cm,
- suszenia i odgrzybiania ścian, kładzenia nowych tynków do wysokości zbitych,
- malowania ścian,
- wymiany uszkodzonej posadzki betonowej.

Szkody powodziowe w budynku gospodarczym i stodoły spowodowały, że zaistniała konieczność wykonania niżej wymienionych robót porządkowych i naprawczych:

- usuwania namułu w obydwu pomieszczeniach,
- czyszczenia i mycia elewacji,
- odgrzybiania ścian wewnętrznych i zewnętrznych,
- wymiany uszkodzonej posadzki betonowej.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa inż. E. M. k.

229-321,

- zeznanie powoda J. I. k. 212-213,
- zeznanie powódki B. I. k. 213

Strona pozwana decyzją z dnia 10.07.2010 r. dokonała wypłaty powodom kwoty **14.850,12 zł.** tytułem odszkodowania.

Strona pozwana decyzją z dnia 20.07.2010 r. dokonała wypłaty powodom kwoty **37.455,70 zł.** tytułem odszkodowania.

Strona pozwana decyzją z dnia 5.10.2011 r. dokonała wypłaty powodom kwoty **8.591,60 zł.** tytułem odszkodowania za uszkodzony fundament domu.

Dowód:

- akta szkody (...), (...), (...) i zalegające w nich dokumenty oraz fotografie

Powodowie pismem z dnia 27.03.2012r. zwrócili się do strony pozwanej o sporządzenie i przekazanie poprawnego kosztorysu zgodnie z warunkami umowy i zasadami sztuki oraz dopłatę odszkodowania z tytułu ubezpieczenia budynków.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pełn. powodów z dnia 27.03.2012 r. k. 14-15

Powodowie pismem z dnia 22.05.2012 r. skierowali do strony pozwanej wezwanie do zapłaty należnego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia wraz z odsetkami zaznaczając, że strona pozwana odniosła się jedynie do kwestii mienia ruchomego, pomijając kwestię dopłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia budynków.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma z dnia 22.05.2012 r. k. 16-17

Strona pozwana dokonała dopłaty odszkodowania, za rzeczywisty zakres uszkodzeń spowodowany następstwem szkody powodziowej w kwocie **6.564,47 zł.** za budynek mieszkalny wypłacając powodom łącznie 67.461,89 zł.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma z dnia 04.12.2012 r. k. 23

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma z dnia 21.12.2012 r. k. 24,

- akta szkody PL 2011091203333,

- akta szkody PL 2010060805341,

- akta szkody PL 2010052400366

Strona pozwana uznała za zasadne wypłatę odsetek przysługujących za zwłokę w terminowej realizacji wypłaty odszkodowania w kwocie 434 zł.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma z dnia 28.12.2012 r. k. 25

Powodowie wezwali stronę pozwaną do wypłaty kwoty należnego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia za szkodę rzeczową w budynkach z dnia 18.05.2010, 04.06.2010 w budynkach na nieruchomości:

- kwoty 91854,38zł brutto z tytułu ubezpieczenia domu mieszkalnego (kwota wyliczona na podstawie kosztorysu odzwierciedlającego koszty związane z remontem),

- kwoty 16136zł brutto z tytułu ubezpieczenia budynku stajni (kwota wyliczona na podstawie kosztorysu odzwierciedlającego koszty związane z remontem),

- kwoty 16320,11zł brutto z tytułu ubezpieczenia budynku stodoły i budynku gospodarczego (kwota wyliczona na podstawie kosztorysu odzwierciedlającego koszty związane z remontem),

- kwoty 1752,03 zł koszty uprzątnięcia.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma z dnia 18.03.2013 r. k. 27-127

Strona pozwana odmówiła powodowi zapłaty kwoty 104.647,93 zł tytułem odszkodowania.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma z dnia 9.04.2013 r. k. 128

Powodowie wnioskiem z dnia 25.04.2013r. wezwali stronę pozwaną do zawarcia ugody.

Strona pozwana nie stawiała się na posiedzenie o zawezwanie do próby ugodowej nie usprawiedliwiając swojej nieobecności.

Do ugody nie doszło.

Dowód:

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej z 25.04.2013 r. k. 172-174,

- potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia protokołu z posiedzenia jawnego z 26.06.2013 r. sygn. akt I Co 1213/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie k. 175

Wartość robót naprawczych w poszczególnych budynkach należących do powodów wynosi:

- Budynek mieszkalny: 57.568,33 zł,

- Stodoła: 8.817,48 zł,

- Stajnia (obora): 6.590,28 zł,

- Budynek gospodarczy: 1.166,81 zł,

Razem budynki gospodarcze 16.574,57 zł

Wartość robót budowlano-naprawczych wszystkich ubezpieczonych budynków: **74.142,90 zł.**

W okresie od 1.01.2010r. do powstania szkody procent faktycznego zużycia budynków wyniósł 1%.

Wartość kosztorysowa 1% zużycia wyłącznie w stosunku do materiałów wymienionych w kosztorysie wynosi:

- dla budynku mieszkalnego wartość kosztorysowa materiałów wynosi:

18.378,93 zł

1% z 18.378,93 zł = 183,78 zł

- dla budynków: stodoły, stajni i gospodarczego wartość kosztorysowa materiałów wynosi 2.905,43 zł

1% z 2.905,43 zł = 29,05 zł

Sumaryczna wartość 1% materiałów niezbędnych do naprawienia szkód w omawianych budynkach wynosi: 183,78 zł +29,05 zł = 212,83 zł

Wysokość szkody - obliczona w kosztorysach robót budowlanych naprawczych z uwzględnieniem stopnia zużycia 1%, odnoszącego się wyłącznie do materiałów wynosi 74.142,90 zł – 212,83 zł = 73.930,07 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa inż. E. M. k. 229-321

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zalegających w aktach sprawy dokumentów, których autentyczności, wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała i nie budzą one wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd przy ustaleniu wysokości szkody powodziowej oparł się na opinii biegłej sądowej z zakresu budownictwa inż. E. M., nie zaś na dokumencie w postaci potwierdzonej za zgodność z oryginałem kserokopii szacunku szkód powodziowych z dnia 13.03.2013r. sporządzonego przez mgr inż. M. K., który to dokument jest dokumentem prywatnym, a zatem stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd podzielił opinię biegłej sądowej do spraw budownictwa inż. E. M..

Biegła szczegółowo i profesjonalnie w oparciu o fachowe źródła odpowiedziała na przedstawione jej zagadnienia.

Opinia została sporządzona rzetelnie i fachowo, jest jasna i szczegółowa oraz precyzyjnie uzasadniona.

Opinia biegłej jest logiczna i rzeczowa dlatego Sąd przyjął zawarte w niej wnioski i podzielił je w całości.

Sąd w całości zaaprobował obszerne, fachowe i logiczne wyjaśnienia biegłej, która szczegółowo odpowiedziała na dodatkowe zastrzeżenia, zatem wywody opinii w całości podzielił. Biegła kosztorys sporządziła w oparciu o katalogi nakładów rzeczowych tzw. KNR –y, materiały i sprzęt wyceniono na podstawie wydawnictwa (...), w poziomie cen II kwartał 2010 r., tj. obowiązujących dla okresu wystąpienia szkody, robociznę do kosztorysu przyjęła z wydawnictwa (...) - II kw. 2010 r. jako stawkę wyjściową, średnioważoną dla robót ogólnobudowlanych – remontowych, a kosztorysy zawierają ceny netto na wykonanie robót budowlanych oraz uwzględniają obowiązujący na dzień szkody podatek VAT: dla budynku mieszkalnego 7%, a dla pozostałych budynków 22%.

Biegła zastosowała średnie wartości wskaźników narzutów dla robót ogólnobudowlanych-remontowych w II kwartale 2010r. według notowań (...) tj. koszty pośrednie, koszty zakupu materiałów, koszty zysku, których przyjęcie uzasadnione było bardzo obszernym zakresem robót budowlanych wymagających specjalistycznych umiejętności.

W kosztorysie biegła ujęła tylko niezbędne i konieczne roboty w celu przywrócenia budynków do stanu prawidłowego użytkowania.

Powodowie nie wnieśli zarzutów w do opinii biegłej.

Strona pozwana co do zasady nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłej sądowej, ale zakwestionowała przyjęte w opinii zużycie techniczne, współczynnik W. oraz VAT i wniosła o alternatywne obliczenie wysokości szkody z uwzględnieniem zużycia technicznego z polisy ubezpieczeniowej oraz współczynnika W.-3,6% jak również w wartości netto.

Strona pozwana podniosła, że biegła dodatkowo ujęła niepodnoszone przez powodów koszty wymiany umywalki, brodzika, kuchni gazowej, pompy obiegowej CO, wentylatora,-dmuchawy pieca CO oraz instalacji elektrycznej.

Strona pozwana podniosła, że w kosztorysie biegłej nie uwzględniono zużycia technicznego, które zostało zastosowane przez (...) SA, a wynikało ze zużycia technicznego przyjętego w umowie ubezpieczenia oraz doliczono do kosztorysu VAT w wysokości 7%.

Biegła w opinii uzupełniającej ustosunkowała się do zarzutów strony pozwanej wyjaśniając, że w kosztorysie robót naprawczych ujęła te roboty niezbędne do wykonania po uszkodzeniach powodziowych, o których powzięła wiadomość z akt szkody, z zeznań złożonych przez powoda do protokołu podczas rozprawy w Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Tarnowskiej, jak również z wyjaśnień składanych przez Poszkodowanego podczas oględzin w dniu 3 lipca 2014 r., w których również brał udział przedstawiciel Ubezpieczyciela.

W ocenie biegłej zarzut dotyczący nie uwzględnienia kosztorysie procentu zużycia technicznego budynku mieszkalnego w wysokości przyjętej w umowie ubezpieczenia jest bezpodstawny i szczegółowo wymieniła przyczyny.

Biegła dokonała też wyliczeń szkody uwzględniając żądania strony pozwanej, według których wartość szkody według wskazań strony pozwanej była niższa, niż wypłacone przez nią odszkodowanie.

Powodowie zakwestionowali w całości wnioski opinii uzupełniającej biegłej sądowej i wniesli o pominięcie opinii uzupełniającej.

Strona pozwana nie ustosunkowała się do opinii uzupełniającej biegłej sądowej.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom powodów J. I. i B. I., którzy zeznali co do faktu poniesionej przez nich szkody powodziowej, przeprowadzonych remontów, powodowie zeznawali szczerze, logicznie i spontanicznie, a ich zeznania korespondują z dowodami z dokumentów zebranymi w sprawie.

Sąd rozważył, co następuje:

J. I. i B. I. zawarli z (...) S. A. z siedzibą w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym w miejscowości (...), suma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń losowych została określona na kwotę odpowiednio:

- budynek mieszkalny jednorodzinny na kwotę 96.000 zł,
- budynek gospodarczy na kwotę 17.900 zł,
- budynek stajni na kwotę 78.700 zł,
- budynek stodoły na kwotę 82.700 zł

w okresie od dnia 1.01.2010r. do dnia 31.12.2010r (nr polisy (...)) od zdarzeń losowych, w tym od powodzi.

Zgodnie z art. 805 § 1 k. c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W myśl art. 805 § 2 pkt 1 świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Umowa ubezpieczenia budynków, którą zawarli ze stroną pozwaną powodowie gwarantowała odszkodowanie jeżeli ubezpieczone budynki ulegną szkodzie w następstwie między innymi powodzi.

Odpowiedzialność strony pozwanej oparta na obowiązującej stronie umowy ubezpieczenia jest bezsporna.

Na podstawie art. 67 ust 1 i ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 392 z p. zm) z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci m. in. powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego.

Za szkody spowodowane przez powódź - uważa się szkody powstałe wskutek zalania terenów w następstwie podniesienia się poziomu wody w korytach wód płynących lub stojących.

Budynek mieszkalny i budynki gospodarcze należące do powodów w następstwie powodzi uległy zalaniu w wyniku czego ponieśli oni szkodę majątkową.

Zgodnie z art. 68 ust 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 392 z p. zm) wysokość szkody ustala się, z uwzględnieniem art. 69, na podstawie:

1) cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń; ustalenie wysokości szkody na podstawie tych cenników następuje w każdym przypadku niepodjęcia odbudowy, naprawy lub remontu budynku;

2) kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Artykuł 68 powołanej ustawy reguluje zasady odnoszące się do ustalania wysokości szkody. W ubezpieczeniach obowiązują analogiczne zasady dotyczące ustalania wysokości szkody i odszkodowania jak na podstawie ogólnych przepisów prawa cywilnego. Mogą one jednak podlegać licznym modyfikacjom wynikającym bądź z postanowień umowy, bądź też wprost z przepisów prawa. Artykuł 68 powołanej ustawy jest przykładem takiej sytuacji. W miejsce zasad ogólnych wynikających z kodeksu cywilnego (art. 361 § 2 k. c.) wchodzi bowiem reguły ustalone w tym przepisie.

Ustalenie wysokości szkody może być oparte na cennikach stosowanych przez zakład ubezpieczeń. Zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 1 jest tak w każdym przypadku niepodjęcia odbudowy, naprawy lub remontu budynku.

W niniejszej sprawie wartość szkody majątkowej ustalono na podstawie kosztorysu bowiem powodowie dokonali remontu budynków.

Sąd przyjął wariant I opinii biegłej sądowej inż. E. M. zgodnie z którym stopień zużycia został uwzględniony tylko w stosunku do materiałów, a nie w stosunku do całej kwoty kosztorysowej.

W ocenie Sądu wariant I jest bardziej miarodajny ponieważ pomniejszenie wartości szkody o stopień zużycia w stosunku do całej kwoty kosztorysowej nie jest zasadne.

Wartość robót budowlano-naprawczych wszystkich ubezpieczonych budynków powodów wynosi: 74.142,90 zł.

Wysokość szkody z uwzględnieniem stopnia zużycia 1%, odnoszącego się wyłącznie do materiałów wynosi 74.142,90 zł - 212,83 zł = **73.930,07 zł.**

Strona pozwana wypłaciła powodom tytułem odszkodowania za szkody w budynkach kwotę **67.461,89 zł.**, a zatem należna jest powodom różnica pomiędzy rzeczywistą szkodą majątkową, a wypłaconą łączną kwotą odszkodowania t. j. **73.930,07 zł - 67.461,89 zł = 6.468,18 zł.**

Sąd zasądził zatem od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów B. I. i J. I. do ich niepodzielnej ręki kwotę 6.468,18 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 2010 roku do dnia zapłaty.

Powodowie wnieśli o zasądzenie kwoty 30.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24.06.2010r. Sąd w pozostałej części powództwo oddalił jako bezzasadne.

Żądanie odsetek jest znajduje podstawę w przepisie art. 481 k. c., zgodnie z

wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Strona pozwana w dniu 20.07.2010r. wypłaciła powodom kwotę 37.455,70 zł tytułem odszkodowania, a więc od tej daty należą się odsetki bowiem wtedy już ustalenie szkody było możliwe.

Zgodnie z art. 98 § 1 k. p. c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Powodowie w toku postępowania ponieśli koszty ogółem 6.643,95 zł t. j.:

- kwota 2.400 zł tytułem kosztów wynagrodzenia adwokata (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 461),

- kwota 51 zł tytułem trzykrotnej opłaty od pełnomocnictwa (według załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1628 z p. zm.),

- kwota 1.500 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu wynoszącej 5% wartości przedmiotu sporu (art. 13 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1025z p. zm.),

- kwota 57 zł z tytułu kosztów postępowania pojednawczego (art. 23 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1025z p. zm.) i według załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1628 z p. zm.),

- kwota 2.635,95 zł tytułem zaliczki na opinie biegłego (Do wydatków sądowych należy w świetle przepisu art. 5 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1025 z p. zm.) wynagrodzenie i zwrot kosztów poniesionych przez biegłych ustanowionych dla strony w danej sprawie).

Strona pozwana w toku postępowania poniosła następujące koszty:

- kwota 2.400 zł tytułem kosztów wynagrodzenia adwokata (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. z 2013r. Dz. U. poz. 461),

- kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa (według załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t. j. z 2014r. Dz. U. poz. 1628 z p. zm.).

Powodowie wygrali w 21,6 %, przegrali w 78,4%. W tym miejscu należy zaznaczyć, że powodowie podnosili, że kwota wypłaconego im przez stronę pozwaną odszkodowania wyniosła 50.584,64 zł, tymczasem ogółem wypłacone odszkodowanie wyniosło kwotę 67.461,89 zł.

Powodowie błędnie określili wysokość przyznanego im przez stronę pozwaną odszkodowania pomijając kwotę 16.877,25 zł. Powodowie ponoszą zatem odpowiedzialność za wyliczenie wysokości odszkodowania już uzyskanego od strony pozwanej skutkującą wyliczeniami dochodzonego niniejszym pozwem odszkodowania i z tych względów Sąd nie uznał, by zachodziła sytuacja szczególnie uzasadniona, aby zasądzić od powodów tylko część kosztów postępowania, albo nie obciążać ich w ogóle kosztami.

Na podstawie art. 98 § 1 k. p. c. i art. 100 zdanie pierwsze k. p. c. Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów B. I. i J. I. do ich niepodzielnej ręki kwotę 1.435,00 zł (21,6% z 6643,95 zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na podstawie art. 98 § 1 k. p. c. i art. 100 zdanie pierwsze k. p. c. Sąd zasądził od powodów B. I. i J. I. solidarnie na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1.895,00 zł (78,4% z kwoty 2417 zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Maria Bem-Flasińska

S..

- odnotować uzasadnienie,

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego r. pr. R. W. na adres do doręczeń jak w piśmie z dnia 31.03.2014r.

- kal. 2 tygodnie

D.T. 1.06.2015r. Sędzia